

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر تحولات اجتماعی و فرهنگی در دوره های صفوی و قاجار بر چهره نگاری و پیکره نگاری زن

محل انتشار:

فصلنامه زن در فرهنگ و هنر، دوره 11، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مرصیه رشیدی - M.Sc. Student of Art, Department of Art, Faculty of Art and Architecture, Sistan and Baluchestan University

علی رضا طاهری - Associate Professor of Faculty of Art and Architecture, Sistan and Baluchestan University

خلاصه مقاله:

در دوره صفوی و قاجار، به سبب ارتباط با غرب، تمایل دربار به تجربه دنیای مدرن و اشتیاق جهان غرب به شناخت دنیای شرق نوعی دوگانگی سنتی و مدرن در بسیاری از مناسبات اجتماعی، فرهنگی و هنری جامعه نمایان شد که این روند بر وضعیت زنان و حضور آنها در عرصه های اجتماعی نیز تاثیرگذار بود. چهره نگاری در نقاشی ایرانی براساس الگوی مشخصی بوده است. آنچه در این پژوهش مطالعه شده، چهره زن در نگارگری های این دو دوره است. این مقاله در پی یافتن پاسخ این پرسشهاست: نمایش ویژگیهای زنانه در نقوش دوره صفوی و قاجار به چه صورت بوده است؟ چه تفاوتی بین آنها در این دو دوره وجود داشته است؟ نتایج نشان میدهد که زن در آثار نگارگری پیش از قاجار، اغلب جایگاهی مثالی و اسطوره های داشته و از نظر نوع طراحی غیرواقعگرایانه ترسیم میشده و ارزش بصری آن همچون دیگر عناصر نگاره بوده است. ولی در اواخر دوره صفوی و دوره قاجار، بر اثر ارتباط با غرب، شاهد تغییر در نوع نگرش به نقاشی و در نتیجه توجه به واقعگرایی در ترسیم پیکره زنان و همچنین شکلگیری آثار تک نگاره شده است؛ که این تغییرات به ارائه تصویری نو از زن در نقاشی ایرانی منجر شد. روش تحقیق توصیفی تحلیلی بوده و ابزار گردآوری اطلاعات کتابخانهای است.

کلمات کلیدی:

portraiture, iconography, woman, Safavid, Qajar

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771676>

